

حقوق بشر و جهان امروز

روز جهانی حقوق بشر

بیست سال پیش در تاریخ دهم دسامبر ۱۹۴۸ (۱۹ آذر ۱۳۲۸) مجمع عمومی سازمان ملل متحد اعلامیه جهانی حقوق بشر را بعنوان «معیار مشترك کلیه ملل و اقوام جهان» تصویب و صادر نمود. برای بزرگداشت این واقعه تاریخی، مجمع عمومی در سال ۱۹۵۰ (۱۳۲۹) از کلیه کشورها و سازمانهای علاقمند دعوت نمود دهم دسامبر (۱۹ آذر) هر سال را بعنوان «روز حقوق بشر» بشناسند. از آنسال تا کنون دهم دسامبر (۱۹ آذر) در سازمان ملل متحد و در سراسر جهان بعنوان روز حقوق بشر مورد تجلیل قرار گرفته است.

ثابت شده است که اعلامیه حقوق بشر امروز یکی از بزرگترین اسناد زنده در تاریخ بشر بشمار میرود و نقش بسی نظیری در جامعه بین المللی برای صیانت

روزنامه‌های اعلامیه عمومی

حقوق بشر و آزادیهای اساسی ایفا نموده است. اثر آن بر افکار عمومی جهان تقریباً در همه جا محسوس گشته و بر قوانین اساسی ملل و بر سایر قوانین و مقررات و همچنین بر احکام دادگاهها کشورهای مختلف تأثیر عمیقی گذاشته است. و نیز الهام بخش بسیاری از مجامع بین‌المللی و اعلامیه‌هایی که تحت نظارت سازمان ملل و کارگزاریهای اختصاصی آن تشکیل و صادر شده گردیده است.

امسال روز حقوق بشر بیست و پنجمین سالروز صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر نیز هست و بهمین سبب اهمیت خاصی دارد. این روز شاهد باوج رسیدن تلاشها و تعهدات شدت یافته ملی و بین‌المللی در زمینه حقوق بشر در سال ۱۳۴۷ (۱۹۶۸) که توسط مجمع عمومی بعنوان سال بین‌المللی حقوق بشر تعیین شده میباشد.

منشأ اعلامیه جهانی حقوق بشر چیست؟ چه چیزی ملل متحد را وادار به صدور آن نمود؟ جنگ جهانی دوم به بسیاری از ملل ثابت نمود که میان رفتار شنیع يك دولت نسبت به افراد ملتش ~~مورد تجاوز~~ نسبت به سایر ملل، میان احترام به حقوق بشر و حفظ صلح رابطه نزدیکی وجود دارد. تجربه جنگ منجر به نسج و گسترش این عقیده گردید که حمایت مؤثر بین‌المللی از حقوق بشر یکی از شرایط ضروری صلح و پیشرفت جهانست. این اعتقاد منجر به تجدید و احیاء ایمان مردم جهان به حقوق اساسی بشر و به شخصیت و ارزش انسان گردید. این ایمان ابتدا در منشور ملل متحد و سپس در اعلامیه جهانی حقوق بشر که مورد تعهد کشورهای عضو سازمان ملل قرار گرفته بود تجلی نمود.

حال به بینیم ماهیت «حقوق بشر» بدانسان که در این اعلامیه بیان شده چیست و اساس وجودی آن بر چه استوارست.

حقوق بشر بدان مفهومی که امروزه در ذهن مردم مجسم میشود آن حقوقی

است که هر کس، چه مرد و چه زن، بصرف اینکه انسانست میبایستی از آن برخوردار باشد. اعلامیه جهانی حقوق بشر اشعار میدارد که کلیه افراد بشر آزاد و برابر و با شخصیت و حقوق ذاتی خلق شده‌اند و حق بشر را نمیتوان از او سلب نمود. هیچ واقعیت حقوق بشر را تغییر نمی دهد و وجود آنرا محو نمیکند.

بنابراین هیچ دولت، سازمان، گروه و فردی نباید در زمینه حقوق بشر بسبب فرقه‌های نژادی، رنگ پوست، جنس، زبان، مذهب، عقاید سیاسی و سایر عقاید، ملیت، سوابق اجتماعی، ثروت، شرایط ولادت و یا موقعیت کشور و سرزمین افراد میان آنها تبعیض قائل شود. همچنین دکتربین‌هایی که معتقد به برتری ذاتی يك نژاد بر نژاد دیگر هستند از نظر علمی بی پایه و اساس، از نظر اخلاقی محکوم و از نظر اجتماعی غیر عادلانه و خطرناک تشخیص داده شده است و هیچگونه حقانیت نظری و عملی بر تبعیضات نژادی متصور نیست.

با وجودیکه حقوق بشر را نمیتوان از او سلب نمود معینا مطلق و غیر مشروط نیست. شناسائی حقوق هر انسان توسط جامعه بطرزی ناگسستنی به رفتار هر فرد و نحوه انجام وظایفی که نسبت به جامعه دارد پیوسته است. بدون هم سنگ نمودن حقوق هر فرد در برابر وظایفش، اعمال حقوق بشر و برخورداری از آن رو به فساد میگذارد و به سوء استفاده از آزادی تبدیل میشود.

بعلاوه، هر جامعه‌ای لازم می‌بیند بر اعمال حقوق بشر حدود قائل شود تا همانطور که در اعلامیه جهانی حقوق بشر انشاء شده است «حقوق و آزادیهای دیگران نیز تأمین گردد و محترم شمرده شود و نیازهای حقه سایر افراد به اصول اخلاقی، نظام اجتماعی و رفاه عمومی در جامعه دموکراسی برآورده گردد.» این حدود مادامیکه توسط قانون تعیین شود و در مورد همه یکسان اعمال گردد، معقول و

مشروع است.

اعلامیه جهانی حقوق بشر به جهانیان اعلام نموده است که هر فرد میتواند خود را مستحق حقوق و آزادیهایی که در اعلامیه ذکر گردیده بداند و خواهان برخورداری از آنها شود. اعلامیه میگوید همه دارای حق حیات، آزادی و امنیت هستند، بردگی و تجارت بردگان، شکنجه، ظلم، تنبیه و تحقیر انسانها منع شده است. همه در مقابل قانون برابرند و بدون هیچگونه تبعیضی میبایستی بالسویه از حمایت قانون برخوردار شوند. هر کس حق دارد از دادگاههای صلاحیت دار کشور خود علیه نقض حقوق اساسی خود که توسط قانون اساسی و یا سایر قوانین مملکتی باو داده شده دادخواهی کند. توقیف، حبس و تبعید بدون مجوز، منع شده است.

هر کس حق دارد برای تعیین حقوق و الزامات خویش و یا در مقابل هراتهام جزائی که بر او وارد شده در يك دادگاه مستقل و بیطرف علنا از خود دفاع نموده و دادگاه منصفانه به دادخواست او رسیدگی کند. دخالت خودسرانه در زندگی خصوصی در امور داخلی و خانوادگی، نفتیش منازل و مکاتبات و تجاوز به شرف و حیثیت افراد منع شده است. هر کس حق دارد آزادانه در داخل هر کشوری به هر جا مایلست برود و در گوشه ای که خواست اقامت گزینند و هر کشوری منجمله کشور خویش را ترك کند و یا به کشور خود بازگردد.

اعلامیه جهانی حقوق بشر سایر حقوق فردی، مدنی و سیاسی افراد را نیز بیان کرده: از جمله حق پناهندگی، حق انتخاب ملیت، حق ازدواج، حق مالکیت، حق آزادی فکر، ضمیر و مذهب، حق آزادی عقیده و بیان، حق تشکیل اجتماعات و جمعیتهای مسالمت آمیز و یا شرکت در آنها، و حق سهم بودن در اداره امور کشور

اعلامیه تشخیص داده است که افراد با وجود این حقوق مدنی و سیاسی نمی‌توانند شخصیت و آزادی خود را حفظ کنند مگر اینکه از امنیت اقتصادی و اجتماعی برخوردار و از حداقل فرهنگ و آموزش بهره‌مند شوند. بنابراین حقوق اساسی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بشر را نیز که میبایستی همه دارای آن باشند ذکر نموده است. این حقوق شامل حق امنیت اجتماعی، حق کار، حق استراحت و تفریح، حق برخورداری از يك سطح زندگی که مناسب بهداشت و رفاه هر انسان و خانواده او باشد، حق فرهنگ، حق شرکت آزادانه در حیات و فعالیت‌های فرهنگی جامعه، حق برخورداری از يك نظام اجتماعی و بین‌المللی که در آن حقوق و آزادیهای اشعار شده در اعلامیه حقوق بشر تحقق‌پذیر باشد.

بسیاری از اصولی که در اعلامیه جهانی حقوق بشر گنجانیده شده مورد تأیید معاهدات بین‌المللی و سایر قراردادهای بسیار مهم که تحت توجهات سازمان ملل متحد و یا کارگزاریهای اختصاصی آن منعقد شده قرار گرفته است. این معاهدات و قراردادها عبارتند از معاهده لغو بردگی، تجارت بردگان و تأسیسات و روشهای مشابه بردگی که توسط ۷۲ کشور منجمله ایران بتصویب رسیده است، معاهده جلوگیری و تنبیه، جنایت، کشتار دسته‌جمعی که در باره پاره‌ای از اقداماتی صحبت میکنند که بقصد نابود کردن تمام و یا قسمتی از يك ملت، قوم، نژاد و یا فرقه مذهبی به‌عمل می‌آید. این معاهده مورد تصویب و یا قبول ۷۲ کشور منجمله ایران قرار گرفته است.

سایر معاهدات مربوط به پرداخت دستمزد مساوی برای کار مساوی به کارگران مرد و زن است که این معاهده مورد قبول و اجرای سازمان بین‌المللی کار واقع شده است. دیگری معاهده «وضع پناهندگان» است که میگوید «هر کس حق دارد برای

رهائی از زجر و آزار به هر کشوری که مایلست پناهنده شود و از پناه آن کشور برخوردار گردد.»

معاهده حقوق سیاسی زنان میگوید که زنان میبایستی برابر با مردان دارای حق رأی دادن دارای و حق انتخاب شدن در مجالس ملی که بموجب قوانین ملی تأسیس شده‌اند باشند و نیز بدون تبعیض بتوانند مانند مردان مشاغل حساس داشته باشند.

بموجب معاهده لغو کار اجباری، هر کشوری که آنرا تصویب نموده موظف است کار اجباری را از میان ببرد و از آن بمنظور فشار سیاسی، توسعه اقتصادی، ایجاد دیسپلین در میان کارگران، تنبیه بخاطر شرکت در اعتصابات، و یا بصورت وسیله‌ای برای تبعیضات نژادی، اجتماعی، ملی و مذهبی استفاده نشود. در معاهده منع تبعیض (در کار و استخدام)، کلیه کشورهایی که آنرا تصویب نموده‌اند تعهد کرده‌اند سیاستی ملی برای ایجاد و توسعه برابری امکانات و شرایط کار و استخدام اعلام و دنبال کنند و هدفشان این باشد که هرگونه تبعیض در این زمینه از میان برداشته شود. برای اجرای این گونه برنامه‌های ملی در هر کشوری میبایستی از روشهایی که مناسب با شرایط و رسوم همان کشور است استفاده نمود. معاهده منع تبعیض در فرهنگ شرط میکند که نمیبایستی در ثبت نام دانش آموزان در مؤسسات فرهنگی تبعیض قائل شد و میبایستی آن مواد قانون و مقررات اداری را که منشاء تبعیض در فرهنگ هستند لغو نمود. یک معاهده دیگر نیز در مورد رضایت در ازدواج، حداقل سن ازدواج، و ثبت ازدواج منعقد شده است.

مجمع عمومی سازمان ملل همچنین دو مقاله نامه بین‌المللی در مورد حقوق مدنی و سیاسی و درباره حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی تنظیم نموده است.

این دو مقاله نامه اصول و یا معیارهای کلی اعلامیه حقوق بشر را در این زمینه بصورت يك سند بین المللی مؤثر در آورده تا کشورهایی را که آنرا تصویب کرده اند قانوناً ملزم به مراعات آن اصول نماید.

در مقاله نامه حقوق مدنی و سیاسی، کشورهای امضاءکننده متعهد شده اند کلیه افرادی را که در داخل مرزهای آن کشورها زندگی و از قوانین آنها تبعیت میکنند از کلیه حقوقی که در مقاله نامه برسمیت شناخته شده برخوردار سازند. مقاله نامه حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی نیز میگوید که هر کشوری که آنرا امضاء کرده موظف است با حداکثر توانائی خود و با کمکها و همکاریهای بین المللی اقداماتی بعمل آورد تا تدریجاً کلیه این حقوق کاملاً تحقق یابد و در صورت لزوم برای این منظور قوانین وضع نماید. تعهدات مقاله نامه حقوق مدنی و سیاسی بطور کلی میبایستی بلافاصله پس از تصویب مقاله نامه بمورد اجرا گذاشته شود ولی حقوقی که در مقاله نامه حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ذکر شده مرحله به مرحله اجرا خواهد شد.

بموجب این دو مقاله نامه، گزارش هر کشور درباره اقداماتش در این زمینه روش عمده اجرای مقاله نامه ها در يك سطح بین المللی است. پروتکل اختیاری ضمیمه مقاله نامه حقوق مدنی و سیاسی روش دیگری را علاوه بر روش گزارش برای اجرای مواد مقاله نامه تعیین کرده است. این روش به افراد این حق را میدهد که هر گاه حقوق آنها نقض شد با کمیته حقوق بشر تماس بگیرند. افراد موقعی میتوانند با کمیته مزبور تماس بگیرند که از مراجعه به کلیه مراجع صلاحیت دار کشور خود نتیجه ای نگرفته باشند.

با توجه به حق خود و مختاری ملل، اعلامیه ملل متحد در مورد اعطاء استقلال

به کشورها و ملل مستعمره میگوید در آوردن ملل بزرگ یوغ استثمار، سلطه و حکومت خارجیان بمثابة محروم ساختن آنها از حقوق اساسی بشر، مغایر با منشور ملل متحد و مانع پیشرفت صلح و همکاری در جهانست.

پنج سال پیش مجمع عمومی همچنین با توافق آراء اعلامیه ملل متحد را در مورد رفع کلیه انواع تبعیضات نژادی تصویب نمود. این اعلامیه لزوم از میان بردن سریع تبعیضات نژادی را در سراسر جهان، بهر صورتی که باشد تأکید نمود و خواهان اقداماتی در سطح ملی و بین المللی برای این منظور شده است.

سه سال پیش مجمع عمومی، عهدنامه رفع کلیه انواع تبعیضات نژادی را تصویب نمود و از کلیه کشورها درخواست کرد آنرا امضا نموده و به تصویب پارلمانهای خود برسانند. بموجب این عهدنامه کشورهای امضاکننده تبعیضات نژادی را محکوم ساخته و تعهد مینمایند که از طریق کلیه وسائل مناسب، سیاست لغو کلیه انواع تبعیضات نژادی را اتخاذ نمایند. از جمله تعهدات متعددی که در این معاهده گنجانیده شده، محکوم ساختن کلیه تبلیغات و سازمانهای است که بر پایه افکار و نظرات برتری یک نژاد، قوم و رنگ پوست به سایر نژادها و اقوام و رنگها استوار است و میکوشند تنفر و تبعیض نژادی را موجه نشان دهند و توسعه بخشند.

مجمع عمومی سازمان ملل سال ۱۹۶۸ را بعنوان سال بین المللی حقوق بشر تعیین نمود تا مصادف شدن آن با سالروز صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر وسیله مناسبی برای تشدید کوششها و تعهدات ملی و بین المللی در زمینه پیشبرد حقوق بشر گردد و نیز موفقیت هائی را که جهان در این زمینه بدست آورده است مورد بررسی قرار دهند. غرض از تعیین سال ۱۹۶۸ بعنوان سال بین المللی حقوق بشر اینست که حقوق و آزادیهای اساسی بشر هم در سطح ملی و هم در سطح جهانی، تا

آنجا که مقدورست مورد توجه و تأیید قرارگیرد و معنای عمیق و اهمیت تصور کلی حقوق و آزادیهای اساسی بشر در کلیه جنبه‌های آن ملکه ذهن مردم جهان شود.

يك کنفرانس بین‌المللی بنام کنفرانس بین‌المللی حقوق بشر در تهران تشکیل شد که پیشرفت‌های حاصله در زمینه تحقق حقوق بشر از تاریخ صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر تا کنون مورد بررسی قرار گرفت. کنفرانس همچنین میزان مؤثر بودن روش‌هایی را که سازمان ملل در زمینه اعتلای حقوق بشر، بویژه در مورد رفع انواع تبعیضات و برتری نژادی بکار برده ارزیابی نمود. کنفرانس تهران بر نامه‌ای برای انجام اقدامات بیشتری پس از برگزاری سال بین‌المللی حقوق بشر تنظیم نمود.

کنفرانس تهران ثمرات نیکوئی بی‌آورد و هشتاد و چهار دولت شرکت‌کننده در آن ایمان خود را به ارزش حقوق بشر بطرز امیدبخشی بیان کردند. در دنیائی که دستخوش شقاق و مسائل جهانی حل نشده‌ای است، در دنیائی که احتمالات و مقتضیات نظامی و سیاسی شدیداً بر شرایط بسیاری از مردم جهان تحمیل شده، کنفرانس تهران موفق شد در اعلامیه تهران با توافق آراء تعدادی از خواسته‌ها و هدفهای اساسی بشر را بتصویب برساند. این بیانات و قطعنامه‌ها متضمن تأیید قاطع حقوق سلب ناشدنی و غیرقابل نقض کلیه افراد جامعه بشریت است. اعلام شد که اعلامیه جهانی حقوق بشر متضمن الزام کلیه اعضاء جامعه بین‌المللیست. اصول و تعهدات سایر معاهدات سازمان ملل، بخصوص عهدنامه جهانی حقوق بشر، اعلامیه اعطاء استقلال به کشورها و ملل مستعمره و معاهده بین‌المللی رفع کلیه انواع تبعیضات نژادی بار دیگر مورد تأیید قرار گرفت و بکرات درخواست شد

این معاهدات هر چه زودتر بتصویب برسد تا معاهدات قابل اجرا گردند. در مورد لزوم از میان برداشتن انواع تبعیضاتی که قبلاً در منشور ملل متحد منع گردیده، تأکید شد، بویژه تبعیضات نژادی، نازیسم، نئونازیسم، تنفر نژادی و بخصوص آپارتید یا برتری نژادی بار دیگر قویاً محکوم شد و نقش منظم، مبرم و فعالانه‌ای به‌سازمان ملل و کارگزاریهای آن در از بین بردن این تبعیضات محول گشت. به اهمیت رعایت و اجرای موازین حقوقی بین‌المللی در اختلافات داخلی و بین‌المللی و به لزوم تجدید نظر در معاهدات موجود بقصد حمایت بیشتری از غیر نظامیان، زندانیان و نبرد-کنندگان، و همچنین به منع و محدود ساختن استفاده از پاره‌ای روشها و وسائل بسیار غیر انسانی در جنگ توجه خاصی مبذول شد. به لزوم اقدامات مؤثر بمنظور پیشرفت زنان و فراهم‌سازی امکانات برابر زنان در جامعه امروزی به کمک سازمان ملل متحد اهمیت قابل ملاحظه‌ای داده شد. بار دیگر تأکید شد که میان تحقق بخشیدن به حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بشر و پیشبرد حقوق مدنی و سیاسی ارتباطی ناگسستنی وجود دارد و تهیه یک برنامه عمرانی منظم بین‌المللی توسط سازمان ملل متحد و برداشتن گامهای مؤثری در زمینه خلع سلاح حائز اهمیت قرار و اینست.

کنفرانس تهران توجه جهانیان را به رابطه و نسبت جمعیت با حقوق بشر جلب نموده و خاطر نشان ساخت که افزایش سریع جمعیت در پاره‌ای از نقاط جهان مانع بالا رفتن سریع سطح زندگی مردم میشود و در نتیجه تحقق کامل حقوق بشر را مشکل میسازد. همچنین اعلام شد با وجودیکه حمایت از خانواده و کودک میبایستی مورد توجه جامعه بشر باقی بماند، معذالک والدین در تعیین تعداد فرزندان و فاصله میان تولد فرزندان خود آزاد هستند و این آزادی حق اساسی آنهاست.

کنفرانس تهران تشخیص داد که کشفیات علمی و بکار رفتن آنها در صنایع، افق گسترده‌ای در زمینه پیشرفتهای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بوجود آورده است. اما در عین حال ممکنست مسائل اخلاقی و قانونی در مقابل حقوق بشر ایجاد کند. احساس شد که میبایستی مطالبات مخصوصی توسط سازمانهای اعضاء خانواده ملل متحد بویژه در مورد احترام به حریم زندگی خصوصی افراد و حضانت تمامیت جسمانی و روانی آنها، در مورد زیست شناسی، پزشکی و بیوشیمی، در زمینه استفاده از وسائل الکترونیک و تکنیک ضبط صدا و تصویر و بطور کلی پیرامون توازن که میبایستی میان پیشرفتهای علمی و فنی و پیشرفتهای بشر در زمینه‌های فکری، معنوی، اخلاقی و فرهنگی وجود داشته باشد بعمل آید.

بسیاری از دیگر تصمیمات و مطالبات کنفرانس تهران درخور تذکر مخصوص است، از آن جمله تأکید در شناسائی واقعی آزادی بیان، آزادی ضمیر و مذهب، اهمیت دسترسی همگانی و مؤثر به دادگاهها، و حمایت از حقوق بازداشت‌شدگان و حق شرکت هر فرد در حیات سیاسی اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی در کشور خود. از یکسو، جامعه بشر کوشش قابل ملاحظه‌ای برای تجسم و بیان آرمانهای مشترک خود در سطح جهانی و منطقه‌ای بعمل می‌آورد و از سوی دیگر واضح است که علیرغم آگاهی بیشتر از حقوق فردی و طلب احترام به شخصیت انسانها، معیذاً نقض شدید حقوق بشر از جمله ارتکاب خشونت و ارباب در بسیاری از نقاط جهان ادامه دارد و این وقایع بیش از پیش با اطلاع جهانیان رسانده میشود. این جریان پرسش‌های بیشماری را در سراسر جهان پیش کشانده است. آیا معیارهای سازمان ملل متحد برای تعیین و شناسائی حقوق بشر بانسازم کافی شناخته شده و مفهوم میباید یا نه؟ آیا دولت‌ها به توصیه‌های سازمان ملل دایر بر تلفیق تعهدات بین‌المللی

با قوانین مملکتی خود و قراردادن امور اداری و قضائی خود براساس این اصول پیشنهادی توجه کافی مبذول میدارند یا نه؟ آیا استانداردهای سازمان ملل درموارد خاصی که فشارهایی از قبیل فشارهای سیاسی، نظامی، اقتصادی و اجتماعی وارد میشود با اندازه کافی رعایت میگردد یا نه.

کتابخانه مدرس، فیثیة قم

شکی نیست که دولت‌ها میتوانند از کوشش‌های سازمان ملل متحد در این زمینه اساسی پشتیبانی بیشتری بعمل آورند. پشتیبانی دولت‌ها میتواند به‌انحاء گوناگون به‌ثبوت برسد: مثلاً همان‌طور که بسیاری از کشورها شخصیت‌های صلاحیتدار و توانائی را که دارای قدرت اخلاقی عظیمی در کشورهای خویش هستند به‌هیئت‌های تحقیقاتی و سمینارهای حقوق بشر سازمان ملل می‌فرستند، سایر کشورها نیز نماینده بفرستند. و یا آگاهی مردم خود را از فعالیت‌ها و موفقیت‌های سازمان ملل متحد از طریق سازمانهای دولت و وسائل اطلاعاتی بخش خصوصی گسترش دهند.

البته بهترین پشتیبانی که دولت‌ها میتوانند از جنبش حقوق بشر بعمل آورند اینست که تشریفات امضاء و تصویب معاهدات سازمان ملل را درباره حقوق بشر تسریع کنند. این معاهدات پس از مذاکرات طولانی تنظیم شده و در بسیاری موارد نمایندگان دول آنرا با اتفاق آراء پذیرفته‌اند. در حقیقت تصویب این معاهدات توسط پارلمان کشورهای مربوطه نشانه واقعی ایمان و وفاداری آنها به‌وحدت بین‌المللی و در عین حال کمک مؤثریست به‌تلاشهایی که برای نیل به‌آرمانهای منشور ملل بعمل می‌آید. این اقدام دولت‌ها سازمان ملل متحد را قادر خواهد ساخت تا بطرز سودمندی به‌حل پاره‌ای از حیاتی‌ترین مسائل عصر ما توفیق یابد.

کنفرانس تهران و شورای اقتصادی و اجتماعی ملل متحد که پس از آن تشکیل جلسه داد ثابت کردند که از آرمانهای بخش بزرگی از نسل جوان آگاه

میباشند. هم‌کنفرانس تهران وهم‌شورا حساسیت خاص طبقه جوان را نسبت به نقض حقوق بشر و همچنین آرزوی جوانان را برای «داشتن سهم کاملی در تثبیت خواسته‌های بزرگ بشر دوستانه قرن ما» درک نمودند و برسمیت شناختند. تشخیص داده شد که تحت شرایط سریع‌التحول جهان امروز، درک بهتر افکار و اهداف جدید مردم و روش آنها نسبت به حقوق بشر کاملاً ضروریست. تشخیص داده شد که فراهم ساختن فرهنگ برای جوانان بدانسان که با رفیع‌ترین ایده‌آلهای بشری مطابقت داشته باشد امریست کاملاً حیاتی، و نیز میبایستی از شور و نیروی جوانان برای پیشرفت اقتصادی و اجتماعی جهان و اعتلای حقوق بشر نهایت استفاده بعمل آید. باین سبب، کنفرانس و شورا توصیه کردند که دولت‌ها و نیز سازمان ملل متحد، سازمان تربیتی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) و سایر سازمانهای بین‌المللی، مسئله آموزش و پرورش جوانان را در سراسر جهان بمنظور رشد شخصیت آنها و تقویت حس احترام آنها نسبت به حقوق بشر و آزادیهای اساسی مورد مطالعه قرار دهند و تأکید نمودند که علاقمند ساختن و شرکت دادن جوانان در حیات ملی کشورشان و در همکاری بین‌المللی حائز اهمیت بسزائیست.

بسیاری از آرمانهای جوانان برای ساختن دنیای بهتر، به‌هیچوجه با هدفهای ابراز شده سازمان ملل متحد و کارگزاریهای وابسته بآن مغایرت ندارد و اگر وسیله‌ای برای درک و مطالعه دقیق‌تر این احساسات عمیق بوجود آید و برخورد سخنگویان نسل‌های مختلف بطرز هماهنگ فراهم گردد، بِنفع جهان تمام خواهد شد.